

Dan Brown: Inferno – részlet a 18. fejezetből

Firenzében ébredtem... Nincs még egy város, amely ennyire szorosan kötődne Dantéhoz, mint Firenze. Dante Alighieri Firenzében született, Firenzében nőtt fel, Firenzében esett szerelembe Beatricével a legenda szerint, és firenzei otthonából száműzték kegyetlenül, hogy évekig földönfutóként bolyongjon Itáliában, a szülővárosa iránti honvágytól gyötörve.

„Aminek legjobban fog fájni híjja, elhagyod”- írta Dante a száműzetésről – „s első nyíl ez elhagyásé, melyet rádló a száműzetésnek íjja.” Ahogy Langdon felidézte ezeket a szavakat a Paradicsom 17. énekéből, jobbra pillantva átnézett az Arno folyó felett, a régi Firenze távoli tornyai felé. Láta maga előtt az óváros alaprajzát – a turisták útvesztőjét, a zsúfoltságot a Firenze híres dómja, múzeumai, kápolnái és bevásárlónegyedei körüli szűk utcákban áradó forgalmat. Azt gyanította, hogyha Sienna megszabadulna a motortól, felszívódhatnának az embertömegben.

–Az óvárosba kéne mennünk–jelentette ki Langdon. Ha vannak válaszok, valószínűleg ott lesznek. A régi Firenze volt Dante világa. Sienna helyeslően bólintott, és hátraszólt a válla felett. – Biztonságosabb is lenne ... rengeteg a búvóhely. A Porta Romana felé megyek, és ott átkelhetünk a folyón.

A folyó, gondolta Langdon kissé zaklatottan. Dante híres utazása a pokolba szintén azzal kezdődött, hogy átkelt egy folyón. Sienna gázt adott, és ahogy a táj összefolyva elrohant mellettük, Langdon fejében a pokol képei sorjáztak, a holtak és a haldoklók, a Rondabugyrod tíz árka a péstisdoktorral és a különös szóval: CATROVACER. A Térkép alatti szavakon–*Az igazság csak a halott szemén át látható* – merengve feltette magában a kérdést, hogy lehet-e ez egy Dante- idézet. Nem ismerem fel.

Langdon járatos volt Dante művében, és az ikonográfiára szakosodott művészettörténészként időnként felkérték arra, hogy értelmezze a Dante világát benépesítő szimbólumok gazdag tárházát. Véletlenül, vagy talán nem is annyira véletlenül, két évvel ezelőtt előadást tartott Dante Infernójáról. Divine Dante: A Pokol szimbólumai.

Dante Alighieri a történelem egyik hamisítatlan kultuszfigurájává vált, Dante-társaságok alapítását indítva el szerte a világban. Amerikában az 1881-es a legrégebbi, amelyet a massachusettsi Cambridgeben alapított meg Henry Wadsworth Longfellow. New England híres „háziköltője” volt az első amerikai, aki lefordította az Isteni színjátékot, fordítása a mai napig köztiszteletnek örvend, és széles körben olvassák. Dante életművének jeles ismerőjeként Langdont meghívták előadónak egy nagyszabású eseményre, amelyet a világ egyik legrégebbi Dante-társasága, a Società Dante Alighieri Vienna rendezett. Az eseménynek a Bécsi Tudományos Akadémia adott otthont. Főszponzora–egy gazdag tudós és a Dante-társaság tagja–szerezte meg hozzá az akadémia kétezer fős nagyelőadóját. Amikor Langdon megérkezett, a konferencia igazgatója fogadta és vezette be. Ahogy áthaladtak az előcsarnokon, Langdonnak óhatatlanul feltűnt a hátsó falra óriási betűkkel felfestett öt szó: WHAT IF GOD WAS WRONG?–Lukas Troberg–suttogta az igazgató.–A legújabb installációnk. Mi a véleménye?

Mi van, ha Isten tévedett? Langdon bámulta a hatalmas szöveget, nem tudva, mit is feleljen.–Hmm... pazar ecsetvonások, de úgy tűnik, gondjai vannak a kötőmód használatával.

Az igazgató zavart pillantást vetett rá. Langdon remélte, hogy a hallgatósággal való találkozása szerencsésebben alakul. Amikor végül színpadra lépett, nagy tapsot kapott a tömegtől: sokaknak már csak állóhely jutott.

–Meine Damen und Herren – kezdte Langdon, és a hangszórók felerősítették a szavát.–*Willkommen, bienvenue, welcome.* A Kabaré híres sora elismerő nevetést váltott ki a sokaságból.

–Úgy tájékoztattak, hogy a ma esti hallgatóság nemcsak a Dante-társaság tagjaiból áll, hanem számos vendég tudósból és diákból, akik először találkoznak Dantéval. Ezért azoknak a kedvéért, akik eddig nem értek rá behatóan tanulmányozni a középkori itáliai irodalmat, úgy gondoltam, egy rövid áttekintéssel indítok Dante életéről, műveiről, és hogy miért is tartják őt minden idők egyik legbefolyásosabb figurájának.